

Keményes vidék

KÖZGAZDASÁGI FÜGGETLEN HETILAP.

(KISCKELLÉK a VIDÉKEH)

Egyletünk minden vasárnap.

(„KISCKELLÉK a VIDÉKEH”).

Előfizetési árak:
 1 évi... 5 kor. | Helyi... 3 kor. —
 3 évi... 12 kor. | Egyes... 10

Laptulajdonos, kiadó szerkesztő:
Musa Gyula

Helyi... és hirdetésért:
 Család... Előzetes... és hirdetésért...
 felvétel... sv. Sigmund István...
 kiadványozás

A háború úszorásai.

Adamék tisztelet a kivételnek, — a háború nem inge, ne vegye magára, de hátrélt mondánunk, lo kell szegszünk, azt a végtelen szomorú tényállást, hogy ebben a véres világháborúban, milliók nyomorúságának közvetlen okozói, a: termelők nagyrésztben és csak kis részben a közvetítő kereskedelem. A nagy termelők a fő úszorások, a kis termelők és elvívta a közvetítő kereskedelem a kis úszorások. Az áldozati bárány, a minden nyomorúságot és nélkülözést elszenvedők a középúszorásokhoz tartozó minden rendű és rangú és társadalmi állásban levő fogyasztók.

Ez a véres háború Magyarországon a termelőknek, a földbirtokos osztálynak, valóságilag Eldorádó, egy nagy aranybánya, amely elegendő aranyakat juttat a háborúban résztvevőknek és koldusbotot nyom a kisemberek ezerféle tájának a kezébe. Az ennek a háborúnak minden anyagi előnyeit élvező birtokos osztály tekintélyes részének ma lincszív, nincs lelke, nincs érzéke azok iránt az embertársuk iránt, a kik ennek a véres világháborúnak minden nehézségeit nyomor és nélkülözéseit viselik.

Az élelmiszerek rendkívül magas, a múlt év óta száz százalékkal emelkedett ára még ma sem elég a termelők lelkületén nagy többségének. Az árak minden

irányban, minden élelmiszernél, nem hogy olecsobbodának, ellenkezőleg, nap, mint nap után, folyton drágulnak. Az élelmiszerek úszora, a fogyasztók kiszípolozása, egyre terjed és a nyomorúságot átélő fogyasztó kisemberek lehetetlenül, védtelenül állanak vele szemben.

A kenyér, a hús, a sajt, írtózatosan magas áron kel, a húst megfizetni, a ma 4-6 koronás átlag árrakon, csak a boldog a tókepezés halandóknak adatott meg. Magyarországon, ebben a gabonatermő országban nem lehet olecsó pénzért rendelkezni kápnit és szatira, hogy Németországban, abban az országban, amely bevitelre szorult, olecsóbb a kenyér, mint nálunk.

Es kik drágították meg ennyire a gabonát? Ki más, mint a nagy termelők. Mikor a háború első évében kitört, a húsának az ára 24-26 korona volt, alig egy hónap múlva 44-46 koronára emelkedett a nagytermelők jóvoltából. A maximális gabonárák megállapítása már később történt természetellenes lettek felarótolva az árak. Ezek a rénmagas árak pedig azért lettek megállapítva, mert a nagytermelők visszatartották gabonájukat és azt kúrtolták világgá, hogy kevés a gabona az országban. Világos hazugság volt ez, nem más, a mi kitűnik most abból is, hogy Magyarországon a pénzügygyorsítók által eddig csak mintegy száz községben lefolytatott gabona felkutatása, több mint 2000 métermázsza gabonának a

felhasználását eredményezte. Mennyi eldugott gabona lehet még az országban? A hartereken küzdő, százezrekre rugó földnélküli Jánosok védik az ország urainak birtokait, javait és azoknak a földnélküli Jánosoknak itthol hagyott családjai megkeseredett kukoricás kenyéren tengték életüket a földbirtokos urak lelkületlensége és szívtelensége jóvátából. Szomorú világot vet es a nagy magyar földbirtokosok erkölcsi és igazság erőstere.

Es most az új termés küszöbén már ismét megmozdult a nagy magyar termelők látható feje, a Magyar Gazdaságvetéség. A tehetetlen Zselécsky Róbertek már megkerdztek az akciót, ismét magas gabonárákat, akarnak mert azt mondják ők, a szegény gazdagok, hogy a háborús viszonyok révén jóval nagyobbak a termelési költségeik s ugy a suba alatt lapangó kívánságaikból az tűnik ki, hogy meg a mai, rendkívül magas, maximális gabona áraknál is, magasabb árakat szeretnének. Azt azonban elfeledik ezek a jó urak, hogy az 1913. évben elvetett és 1914. évben learatott búzájukért, még álmukban sem merték volna hinni, hogy 26-28 korona helyett 40-42 koronát kapjanak. Mivel indokolták tehát a ma meg érvényben levő természetellenesen felarólt magas gabona árakat? Hisz 1913 és 1914. év elején nem voltak még háborús viszonyok miatt magasabb termelési költségeik.

Az aratás már itt van, a hivatalos

A tűzkeresztség.

Ha egy drákaszemű mentek előre az országban, okvetlenül találjuk a falura. Nézzük ma, hogy meg van-e szalva, milyen csapadékos és mennyivel es azután jelentést tesznek. De vigyázzon és jól jegyezze meg, hogy a ki előbb látja a máskat, azt tehát es azt enged tenni, a mit ő akar. Es epen jöjjön vissza az-

Hossza, sovány ember volt es a seregant Weichmann, sürtéskek szemeit világossárré szempülük árnyékoltak, az arca csontos, de

Mindenkinek vele akart menni, de ő a svab háziat választotta ki, mert, jekedő fiúka es eles szemek vannak es Hahn, mert es meg jól tudott lani. Vallakra akasztott fegyverrel vonultak el a déli népszerűségben a megindultak céljuk felé az országban: Az ut menten egy katonas főtörlesztak maguknak néhány almát es ezzel ellátogatnak szomszomságukat, mert a finom, sürtéskek ugyancsak rábeszéltek a nyelvékre.

Megyélidőre figyeltek es ha az új, egy-egy háziaratókban értek, a seregant leugrott a mezőre es onan vizsgálta végig látóéveivel az országban. Végig kúntatta parasa a láthatart ki. Az országban juthatnak fel egy templomtorony emelkedett, hánkandómg nyulott föl es hogy tetszőleg

Sokáig nem látak semmi es minden csak a háziaratók, es mákor az erdő be- es ut felé nagy mélen zót nyomult, jobbra a magas jegenyefenyves felé fehér házikókat pillantottak meg.

— Ott jön valaki — szólalt meg Bäuerle.
 — ott... egyenesen előtünk az úton.
 — Ah? — parancsolta seregant. — Bujtunk a jegenyék mögé.
 — A pokol minden ördögét! Most kezdődik! — kiáltotta Bäuerle izgatóttan es lekapa fegyverrel, míg a seregant figyelmesen nézett egy fa törzse mögöl.
 — Nyugalom, Bäuerle! — parancsolta seregant.

As úvegen át látszott, világosan látott egy vörössaphan bálna fejet. Az aggodalmasan felhúzott ajkak közül még a fehér fogak villogását is kivethette.

— De hiszen a vörös nadrágot is látom! — vonszekedett Bäuerle Hahnak.
 A seregant számlálgatta őket.
 — Tizenhét darab. Milyen messze vannak, Hahn?

— Szerkesztés méterre, el...
 — Ugy látszik, tizen órjart — szólalt meg seregant. — De közben is jöhetnek még utánuk. Bäuerle maga jobbra a krumpliföldben foghaljon állást, de fedezéket keressen. Hahn maga balra meyy, én itt maradok az ut jobb oldalán. Háttörés veszélyes! Mindenki vegye célba a maga emberét!

— Jó! — mált...
 Helynyit a seregant, mintha mált...
 hantán. A seregant es erőbben pillantott, mint mákor. Mindnyájuknak egy kis hámpalánk volt.

— Engedjük őket a sarga földig jönni szólit Hahn az ő mely hangján. Ezúti ismét a viszonyteriek nyugalmak.
 Egyzörre csak megálltak a franciák es észegutai kezdtek seregantek lebujtak földősekeik mögé.

— Ezek a legjobb ölmakatonák, — szólalt meg Bäuerle — ezeket muszáj eltalálni!
 Gyors léptekkel előre szegzett fejjel, mint szaglószó vad, jött veük szemben a kis csapat. A mitor elértek a sarga földet, velük szemben ropogni kezdtek a fegyverek.

Egytűnik nagyot ugrott, után fekvő maradt, míg a többiek első meglepetésükben savartan maradtak állva, egy csoportban, ismét elesett kúszó kettő. Erre már a többiek is esztöbrentek es a krumpliföldre vetettek magukat.

Egy golyó, a melyik valahonnan lepatantott úgy sütyk, akarcnak egy sip, aztan a vőgykat lan kezdeszen verte vissza a dörgő lövéssek visszhangját. A krumli-bokrok közül itt-ott kiemelkedtek a franciak kőmélő feje, aztan elkendtek vadul lövöldözni az erdő fele, a mely szemben fektött a seregantékkal.

A levegőben hullámsott a lövésnek hangja.

— Szent Isten, de durrognak amarra! Mi van, a mi ugy drög? — kérdeste Bäuerle, es maga nem ért. — Ismét...

— Most nyugodtan, még kilencen vannak De vagy nagyon rövidre, vagy nagyon ma-

Jelentésekből is megállapítható, hogy ez évben Magyarországon jobb termésre van kilátás, mint a múlt évben volt. Az illetékes hatóságoknak tehát kötelessége a gabona és lisztárakat méltányosabban, olcsóbban megállapítani a mai áraknál. Joggal elvárhatjuk a kormánytól, azok után a nagy vér és pénzáldozatok után, melyet a nemsetnek a nem birtokos osztálya is hozott a haza érdekében, hogy ha már hushoz nem is, de legalább a mindennapi kenyérünkhöz normális áron hozzá fogunk jutni. Ez olyan szerény kívánság, a melyhez joggal van a hinni akarjuk, hogy a kisemberek érdeke fog érvényre jutni és nem a nagy termelők önös érdeke.

Huss Gyula.

Közelelmezés.

Allandóan folynak a tanácskozások a kormánykörökben, hogy miképpen lehet bízatosítani a nép élelmezését a még beláthatatlan ideig eltartó, elhuzódó háboru alatt. Eleinte csak budapesti, lokális kérdés volt a közelelmezés kérdése. De most már, hogy közeledünk az új természés, országos jelleget vett fel. Mert a közelelmezés alapja mégis a kenyér és a hus. Ez ezzel a kettővel el kell látni a nemzetet, mert másképp nem volna meg az ornye és kitaratása a háboru további folyamán.

Meg lehetünk nyugodva. A közelelmezés kérdése mindenkit kielégítő megoldást fog nyerni. A legutóbbi tanácskozasokon az illetékes körök a beérkezett jelentésekből nemcsak azt tudták megállapítani, hogy az új természet is nagyszérsen el vagyunk látva élelmiszerevel, hanem megállapították, hogy az új természet bőségeinek és jónak ígérkezik, hogy kellő beosztással és takarékossgal a jövő esztendő minden fennakadás nélkül átélhetjük belőle.

De ehhez a beosztáshoz és takarékossgáshoz majd mindenkinek hozzá kell járulnia. Nem szabad a dolgot kizárólag a kormányra és a hatóságokra bízni. A kormány és a hatóságok ugyan hozhatnak

bizonyos határozatokat, felállíthatnak bizonyos elveket arra vonatkozólag, hogy miképpen osszuk be az élelmiszereket, melyek rendelkezásunkra állanak, hanem ezek még még mindig csak holt betűk. Úres formák maradnak, mindaddig, míg maga a nemset, maga a nagyközönség be nem látja e szabályok szükségét és nemcsak azért ragaszkodik hozzájuk, mert megvannak és mert kötelezőek, hanem főleg azért, mert éri az igazságukat és helyességüket.

Mindnyájunknak arra az álláspontra kell helyeskednünk, hogy takarékoskodunk az élelmiszerekkel, akkor is, ha nincsenek szigorú szabályok és parancsok erre, a takarékoskodásra. Hiszen tulajdonképpen nem is illik és a komolyság híjjával van az, ha valaki ma, világháboru és élet halálharc idején nem törődik sem mivel, hanem kizárólag arra törekszik, hogy szükségleteit épp úgy, minden zökkenés nélkül elégítse ki, mint békeidőben. Nem azok idézik elő az élelmiszerek hiányt, a kik rendszeren esznek, hanem azok, a kik jelenleg is éppen olyan fénytésszel akarnak élni élelmiszerek dolgában is, a mint a háboru előtt éltek.

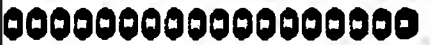
Mert igaz, hogy a jómódú embernek mindegy, drágább-e az étel vagy sem, de ha a jómódu lakosság is megtagadja az eladótól a magasabb árakat, akkor már a legalsóbb néposztály is megérzi ezt a különbséget.

Mindnyájunknak össze kell fogunk abban, hogy a kormány idevágó rendeleteit legszigorubbán megtartjuk és majd ha a kormány takarékossgára fog inteni bennünket, ezt az intelmet megfogadjuk. A kukoricakenyér és az egyéb kellemetlenségek, a melyek közelelmezés terén az országot idén már érték, mind el fogunk maradni a jövőre, abban se esetben, ha a kormány intézkedése nem merül semmilyen irányban sem holt betűn, hanem étellel, tartalommal fogja betölteni a nemset.

Magyarország termőereje elég erős a magyar nemzet eltartására. Csak okos, finoman, takarékosan kell vele bánni.

Fogaink. Nem tűnt volna még fel senkinek sem, hogy dacára annak, hogy fogainkat minden nap fogporral és szappannal megisztogatjuk, azok (főleg a hápfogak) megromlanak, megodvasodnak? Nem a legfényesebb bizonyítéka e annak, hogy a fogtisztítás fogporral vagy szappannal elégtelen? Fogaink nem tessék meg nekünk azt a sziveseszet, hogy csak ott romoljanak meg, a hol fogkefével kényelmesen hozzájuk férhetünk. Ellenkezőleg éppen a legnehesebben hozzáférhető helyeken u. m. a sápfogak belső oldalán, odvas fogakban, a fogak közti hézagokban, foghijas helyeken kezdődik meg legelőbb és legbiztosabban a rothadási folyamat és a romlás. Ha fogainkat romlás és rothadás ellen megakarja óvni a egészségben megtartani, legkönyvebben elérhetjük célunkat, ha olyan fertőtlenítő szájvizet használunk, mint a milyen az Odol. Ez öblögetés alkalmával mindenhová behatol az odvas fogakba éppen úgy mint a fogak közti hézagokba s a fogak belső oldalára. Az Odol elveszi a fogrontó csirák létfeltételeit és ezzel megvédi a fogakat a romlás ellen. Mindenkinek, a ki fogait egészségben és egézségben akarja megtartani, a legelőlegebben és jó lelkiismerettel azt ajánlhatjuk, hogy szokja meg a rendszeres szájöblögetést Odollal.

Szózat.

Ira: Hahn.

As Európát deli világháboru kezdetén gundag kepsorozatai felett egy asszonyi száj lebeg, mintha e háboru tűzén keresztül emelkedne tőlünk egy jobb világba.

— a löttek, mert több nem akart eszni. Csak a hadnagy, a ki egy jegyene mögött állt, hergaltotta le egyszerre a fejét és causzolt le a fatörzs mellett a földre.

— Es ekkor a seregant előtt lecsapódott az utra egy golyó. Egy kis perelohécske szállt fel a nyomában és a kőmorszák messze szétrécs.

— De hiszen nem is erre lönek — gondolta magában és látásával újra szemügyre vette a franciákat. A vörös nadrágok még mindig ott fektüdtek sorjában fejfel az erdőnek fordulva és ennek dacára ismét odavágódott egy golyó éppen abba a fába, a mely mögött ő fektüdt.

— Erre hirtelen az utasúli árokba ugrott és hátrament.

— Bauerle, — szólt tompa hangon — nem kapunk mi hátúról tüstet?

A katona nem felelt és a mikor Fleischmann seregant kiemelkedett az árokból, megrettenve látta, hogy Bauerle ott hever ugyan a krumpliföldön, de a feje élettelenül fordult oldalra. Fleischmann seregantnak egy pillanatra áhított a szivverése. Jó ideig tartott, a míg Hahnt nevére tudta szólítani.

— Parancsára, seregant ur, — szólt es nyugodt hangon.

— Ettől visszatért: az ő nyugalma is.

— Nem vette észre, hogy hátúról is kapunk tüstet?

A kérdésért megfordult.

— Ej ha! Annak a fának ágai kúszott lövés vihánt fel!

— Haha a láncosán keresztül valamit szót az ágak kúszott.

— Jóhaha a ha

ott kell ülnie. As háromszas méter, Haha, egy szerre löjünk.

— A két puka harmadik lövésére valami levált a lombátor sűdjetől és valami nehéz test szuhant le a földre.

— Es csak az egyik; — szólt Fleischmann és fellélegzett. — Itt nincs több. Most gyérünk vissza ezekre. Előbb a jobb szárnyon fekvőre. Hahn!

— A lövésnek nem volt hatása és a harmadik után Fleischmann észrevette, hogy a por messze a franciák mögött csap fel.

— Romos iránynákkal! lövünk! — kiáltotta dühösen. — Ötásásüvennek kell lennie!

— Három lövés után az első és kétujabb után a másodiknak is harcáptalanná tették.

— Es már nek volt az elcseségnek. As emberek felugrottak, eldobták a fegyvereiket és fel tartották a kezüket, még mindig az erdő felé fordulva, mely utójára vette vissza a lövésnek hangját.

— A kűsöpen állt egy hómá, miköz, lecsapottvállu francia.

— Ast már ide kéne homi! — dörmögte Hahn.

— Várjunk, as nem megy! — felelte seregant. — Nem tudja, mit tesz as franciául ide.

— Hm . . . ast hiszem voalá . . .

A seregant fölállt és hangosan kiáltott feljélek:

— Voalá! Voalá!

A vörösnadrágosok lassan, egyenként megfordultak és egy pillanattal tanácsalannal néztek

A seregant még kétszer emeltét át hoz

— Voalá! Voalá! Vagy! — és szék megste paskáját!

— Erre megindultak, kezüket még mindig a magasban tartva.

— Vite! Vite! — kiáltá Hahn, a hínék több francia morzsa jutott

As arcuk halvány volt, szemek sűrűven pislogtak. Fleischmann seregant odaszórt az előbb és lerántotta a boronyját. A többiek megunták dobuk le és kösben feyten verere pislogtak.

A seregant astán három-három mégé alított, astán rájuk kiáltott:

— Előre! Indulj! Ha valamelyik dul, egy lövéssel mindegyiük mat lö keresztü.

A franciák azonban nem mozdultak és astán mentek előre szaporra lépésekkel. A táborban, hangos halló fogadta őket és nagy csomót kísérte őket a kapitány elé.

— No, mi újsg Fleischmann? — kérdezte a kapitány?

— Jelentem alásan, kapitány ur, egy látunk a falu nincsen megmálva. Egy tizenköt emberből álló tiszti őrzárattal találkoztunk. As elenségnek hat halotja van, a többit elfogták. Bauerle kerkatona elesett.

— Tehát szerencsétlők volt, Seregantnak és balszerencs

kapitány ur, mert a fardí lelőték erlett.

A

HIREK

De bánatos eseme itt csügg az elhagyott földön a maga szegény árvaín, a kiknek anyja és szüszér más árva, a kiknek patronája volt életében.

Hohenberg Zsófia hercegnasszony volt a Zsófia Gyermekasznatórium védőasszonya és most árva maradt tőle a szanatórium maga is.

Mert hiszen azért, a miért e rettenető háboruban a magyar vitézek halálmegevetésével küdének: az ő vére hullott el elsőnek azért a nagy és szent céliért.

Ast hittük, hogy a béke munkában várja őt egy nagy történelmi küldetés nemsetek boldogítása körül, mert lám, a ki a szerelem csodás és titokzatos lobogója alatt formálta a maga és fenséges férje életét, ráta meg esküdti fehéket és készült a feladatra, hogy egy koronás lének legyen gondnyihitő menedéke és bízató anygyala: az váratlanul egy durvább kés kegyetlenebb történelmi küldetésbe taszította át könnyűlelkűt. Ő volt a gondviselőstől kismoselva arra, hogy holttétén át lépjen kosibák a háboru réme, a melynek véres feladata, hogy igazságot teyzen népek, nemzetek, országok és fejedelmek között.

Es most, a mikor hadaink páratlan kitartása és vitézsége folytán ennek az igazságos küszködő lépteit mintha már hallanók: g ondolatunk odaáll a fejedelmi asszonyhoz, árva anyjához, árva patronájához, és idézzük elszállt alakját, hogy felmutassuk fogékony szívét előtt.

Mert emléket szántunk neki, háza melé emléket, nem köbe, hanem szívembe, hálás gyermekszívembe vévve.

Testi élete meghalt egy világtáasztrofa szord előjátékában; a lelke éjlen elmulhatatlannal a jótékonyágban, a segítségben, a szeretetben, a hálában.

Hohenberg Zsófia nevére gyermekvédelmi alapot kívánunk létesíteni s ebben fordulunk a magyar nemzet gyermekeihez, hogy segítsenek meg bennünket. A ki valaha boldog volt anyaságától, a ki mint gyermek volt boldog édesanyja mellett: a ki mint árva valaha könnyvet ejtett és érezte felebarátja támogató kezét, avagy a ki meglátta viganassal nélkül az árvaság keserves ábrázatát: a boldog-boldogápnak okáért; a ki boldogtalan, az azért, mert tudja mit jelent árva, betegnek, szegénynek, boldogtalanunk lenni: mindenki a saját szívéért és Hohenberg Zsófiának boldogsága teljében áldott anyai szívéért jöjjön és segítsen adományával nemese és szent céltunkban.

A háboruban elfolyt vér, a békében folyandó könnyosön kezerrel akarjuk enyhíteni és egy szántárszonyos tragikus halálának emlékébe kapcsoljuk a jó cselekedetet, melyre társul kérjük a magyar társadalom szívét, lelkét, esztét és becsületet két kezét, Isten és az árva nevében.

legénységet és röviden elmondta előttük is az eseményeket.

A zásnád becsülettel esztét át a tuzkeresztségben. Három ember legyőzött tizenkét elleneseg katonát. Egy bajtársuk esztét a hasztört, de mindig tizenkettőre fog egy halott emi, akkor nem lesz baj. Csak így kell tovább folytatni.

Asztán ismét elszöledtek a legények, néhányan pedig elmentek Buzsacra haláltörtéért, hogy

Juttassunk felszolgálatból a harcraon küzdő

Adakozzunk a Vöröskeresztnek.

Hadisegély-helyeget használjunk.

— A bíróság köréből. As Ugyminiszter Ujváry Béla nyírbátori járásbírósi betétezerkesztő bíró a szombathelyi járásbíróvághoz, mint telekónyi hatóságos hivatalból kirendelte. — A győri kir főgöyös Lásza Jónás vaci kir. járásbírósi irnokot a szombathelyi kir. ügyészegéshez irnokta neveste ki.

— Készenléti fizetők. A szombathelyi pénzügyigazgatóság már éssze állította Vasvármegye területén azoknak a boldog embereketnek a névsorát, a kik huszesszer korotán felléll jövődelemmel bírnak. Ilyen mindössze 230 volna a vármegye területén. Ezek köztll 19 jut a családismólti járásra. A megyében ésszeírak hadiárlapon 5 millió 708 ezer koronát a vidékén, szombathelyen 3 millió 330 ezer koronát. Az ésszeírás után fíreket a vidékiki 374 000 koronát, a szombathelyiki 99.000 koronát, ésszesen: 473 000 koronát.

— Kinek választás. A soproni kerentadalmi és iparkamara elnökévé szászán, a nagy megjelent tagok, egyhangulag Spiegel Saigrid alelnököt választották meg.

— A vonat kerekelt alatt. Kedden délután borzalmas szerencsétlenség történt a déll vasuton, Szombathely közelében. A Nagykanizsa felé érkező egyik tehervonat tékjérőll a vonat kerekéi alá szuhant Rusnicak Károly kanizsai-fekész. A szerencsétlen ember egyik lábát a robogó vonat kerekéi valódsággal leragadták. As elhívottmentők a szombathelyi Emberbaráti körháza szállították ahol az orvosok nyomban kezelés alá vették.

— A felszolgabírák utáltálmányának felemlése. A kormány éreztette a vármegye alispánját, hogy a járási főszolgabírák utáltálmányát a háboru tartamára, tekiütetve a felszolgabírók teendőkre, mint rekvirálás, stb. 50 százeleket fölémte,

— Elmaradt vásár. A muraszombati nyári kirakodó és állatvásár minden évben június 24 én szokták megtartani. Tekintettel azonban arra, hogy Muraszombat közelében koleragyanus megbetegedés történt, ezen okból a június 24 ére eső muraszombati nyári vásárt bizonytalan időre elhalasztották.

Elhalasztották a tanácskozások összehívását. A kultuszminiszter éreztette a vármegyét, hogy a szeptember elején szokásos körében be nem tartott tanácskozások esztét összehívását, a hadiállománytalan időre elhalasztották.

Az elhalasztott tanácskozások összehívását. A kultuszminiszter éreztette a vármegyét, hogy a szeptember elején szokásos körében be nem tartott tanácskozások esztét összehívását, a hadiállománytalan időre elhalasztották.

— A hármesdi kolerajárvány. A közönség körében szerte a vármegyében riadózó hírek terjedtek el a hármesdi ászial koleráról. A hír talosott vált, mert előtve néhány megbetegedéssel küszködőbb személy nem fonyogut a hármesdi erőlyesen intézkedtek, az esztéges vészedelem terjedésének megállítás érdekében. Deke budapesti egyemi magántankár, a ki napok óta múlték Kármenden, olyan erőlyen intézkedéseket tett, hogy a kolerajárvány teljese megállításnak tekinthető.

— Vasmuszorúrt. Az országos hadisegélyszó hivatal lelkes felhívást intéstet a magyar közönséghez és első sorban a magyar házasszonyokhoz. Es a felhívás azt kívánja Uránia országos nővédő egyesülettől, mint lelkes hangja felhívása jelai, hogy hástártásunk fölös és nélkülözhető fém tárgyait adjuk oda részben a hadiseregnek, részben egyesítven a kettes céll, a társadalom munkájának segítségére. Adják nekünk — szól gróf Andrássy Gyulané sószanta hástártásai vagy kereskedéseik egyik darabját, mely talán nem felesleges, de nem is pótolhatlan. As „Uránia“ Országos Nővédő Egyesület ugyannerre a célra a részoszarakat, részgyertyatartókat vagy egyéb nélkülözhető réstárgyakat és réstmerlegetyűket (leginkább fel kikén felül) kéri asztól, kik ellenszolgálatás nélkül vagy mert nem nélkülözhetőek, nem adják át résmerlegetyűket. Nem ingyen kerjük, csak szolgálatból

felajánljuk minden adott részosmerlért, vagy 2 kgr. súly vörös vagy sárgászöld tárgyort vagy érmelékért, egy a használatnak, egy ideig, mint hygienikus esztémponthól teljese megfőléll nikkel-lestet vasmosarakt. Másfél kgr. súly réstgyertyatartóért vagy ugyasannyi súlyú sárga vagy vörösréstgyertyort vagy érmelékért egy nikkel-lestet vagy bronzirosított vasgyertyatartót; fél kilés és ezen felléll réstszelvért a megfelelő hiteles vámszályakat. A fenti tárgyakra kívül minden egyéb rez vagy vörös rés tárgyat list, konyhasztényi stb. adományt is szivesen fogadunk és kérünk, és azt kíványsz azert az adományozó által megnevesztet bármely általnak forgalomba hozott nikkel-lestet vagy bronzirosított felirásos emléttárgyul kicserélünk.

— Moratóriumrendelet bejelentése. hogy Iulius Si-án a moratórium megszűnik és azert az es időben esztékes tartozásokra tekintet nékiki hogy a tartás mikor jött létre, további tartásnak csak annyiban lesz halya, a moratóriumnak a moratórium megszűlése tárgyában kiadásra kerülő rendelet a tartozások bizonyos neméve vagy bizonyos adókra nem fog kivételt szent. Asztékra alá vont követelésekre néve, Iulius Si. elou járta vagy járat le, a tartozások azóban levő rendelet abban az irányban fog intézkedni, hogy minő szétési mellett törlesztendő 1915. július 31. utó a moratóriumos tartozásoknak az eddig moratórium-rendeletekben még fel nem tért, a mi tehát anyit jelent, hogy asztékra tartozásokra, a melyk 1915 július 31-ig még moratórium alatt maradtak, további részletfizetések kedvezményt fog engedélyezni egy újabb törvényrendelet. Es fogja megszabni a moratórium megszűnése utó lívriditást és esztéleges közigazdasági életükre néve es a rendelet nagy horderejű lesz.

IRODALOM

— Az Erdős Ujság lezárta. A mutaja be, hogy milyen lesz esen el As Ujság. Terjedelemben majdnem kétszer eszté meg, fölőléstve mindazokat a régen kedvelt hasznos és szórakoztató melőketeket.

— A hármesdi kolerajárvány. A közönség körében szerte a vármegyében riadózó hírek terjedtek el a hármesdi ászial koleráról. A hír talosott vált, mert előtve néhány megbetegedéssel küszködőbb személy nem fonyogut a hármesdi erőlyesen intézkedtek, az esztéges vészedelem terjedésének megállítás érdekében. Deke budapesti egyemi magántankár, a ki napok óta múlték Kármenden, olyan erőlyen intézkedéseket tett, hogy a kolerajárvány teljese megállításnak tekinthető.

— Vasmuszorúrt. Az országos hadisegélyszó hivatal lelkes felhívást intéstet a magyar közönséghez és első sorban a magyar házasszonyokhoz. Es a felhívás azt kívánja Uránia országos nővédő egyesülettől, mint lelkes hangja felhívása jelai, hogy hástártásunk fölös és nélkülözhető fém tárgyait adjuk oda részben a hadiseregnek, részben egyesítven a kettes céll, a társadalom munkájának segítségére. Adják nekünk — szól gróf Andrássy Gyulané sószanta hástártásai vagy kereskedéseik egyik darabját, mely talán nem felesleges, de nem is pótolhatlan. As „Uránia“ Országos Nővédő Egyesület ugyannerre a célra a részoszarakat, részgyertyatartókat vagy egyéb nélkülözhető réstárgyakat és réstmerlegetyűket (leginkább fel kikén felül) kéri asztól, kik ellenszolgálatás nélkül vagy mert nem nélkülözhetőek, nem adják át résmerlegetyűket. Nem ingyen kerjük, csak szolgálatból

Tisztelt barátom!

Senki sem tudhatja, mikor érhetik testi szenvedések, Ön sem. Ha azt is hiszi, hogy erős és egészséges ki tudja nemé-tőmádják már alattomban a szervezetét egy gonosz betegség csirái. Nődjön fel és tekintsen figyelmesen lényének belsejébe, akkor láthatja, mennyit vétezik napról-napra legnemesebb szervei, szívvel száját maga ellen vizsgálja meg egyszerű alaposan egész testét! Azt fogja tapasztalni, hogy az emberek sokkal jobban ápolják külsőket. Minden nap mosdának és fürdenek, néha fölösmosnak sokat is, tehát a külső tisztaságról kellően gondoskodnak; de ha valaki azt kérdezné, hogy mi is tesszen az emberek belső szerveik tisztasága érdekében főképpen

a vér tisztítása

elvétele, akkor nem lehet kielégítő feleletet adni mert arról egyszerűen egyáltalán nem gondoskodnak. Hi hatetlen dolgok jutnak az emberi szervezetbe és mégsem gondoskodnak arra, hogy megszabadítsák a szennytól a főlésegi, hogy eltávolítsák a testből mindazt, ami nem odavaló

hogyan kell tisztítani a vért!

Pedig egészséges vér az az élet alapja, hiszen a vértől ered az emberben minden meleg, munkaképesség és erő. A vér tisztasága tehát egyértelmű az egészség megóvásával. Leginkább vétezik az egészségre ellen az ak

a vér tisztítása

érdekében nem tesz semmit. A vér szennyezései akár mikrobák, akár baktériumok, ideznek elő minden betegséget innen ered minden kór, tömörkedés, nyomorúság, veseelégtelenség és fájdalom.

Az idegesség

azazunk legnagyobb nyomorúsága csakis a vér hiányos tisztítására és táplálására vezethető vissza.

Nincsen olyan idegtápszer, mely evés után a szervezetbe bármiképpen is hatna az idegekre. Bármilyen szépen és meggyőzően hirdetik is az étel szerek, ez mind csak pusztán szállítás és félvezetés egész közönséges csalás és csak arra jó, hogy a minden alkalmazásba kapaszkodó betegnek az utolsó garaszt is elvegye tőle. Csak egyetlen

idegtápszer

létezik, és ez a vér, még pedig csakis az

egészséges, tiszta vér.

Ez látja el az idegrendszer legfinomabb elágazásait, egyedül ez adja meg az idegeknek a szükséges táplálékot, az erőt és ellenálló képességet, amelyre oly nagy szükség van az embernek a létért való kemény küzdelemben. Egészséges vér nélkül nem viszi semmire, ha még olyan szép idegtápszereket raknak is eléje.

Mivel tisztítsuk tehát a vért?

A természet maga mutatja az utat. A növényvilág gyógyászati-ként alkalmazható a legtermészetesebb és

leg-iválóbb vértisztítószer.

A természet emlékeztet a természet örök törvényszerűségére, a hogy ez örökké fennálló állat- és növény között. Ezeket a természetit növényeket senkisé sem tudja és nem is fogja megdönteni.

A lehető legjobb vértisztítószer meg kell ismerni. Ha

Ezt a teát előírás szerint, az az minden második napon egy csészével kell állandóan inni a, akkor látni fogja, hogy ember, és pedig egészséges ember. Ez a tea megadja testének az egészséget, életkedvet, letterő fiatalos rugékonyságot, erőt, ellenállóképességet, szellemi életképeséget egészen agg koráig és mindig legjobb barátja lesz és marad. Ez megvédi az egészséget tönkretévő, minden felől támadó betegségek csiráitól, megóvja az idegességétől és csodásan javítja a közérzetet. A tea a legjobb szer a nedvek megromlása, kiütések, sömör, hólyag és vesebajok anyagcsere zavarok érelmeszesedés és különösen

köszvény és csusz

ellen, szemközti vértörlések, gycner és bélbántalmak ellen. A tea terdetessé teszi a székélést és előregíti a emésztést. — Mellőzzük e helyen a köszönetnyilvánítás sorozatát (már napokant érkeznek a közönség minde köréből az elismerő levelek és hálairatok ezen tea nagy szerű hatásáról.

Mindenki győződjék meg maga a tea meglepő hatásáról és fejezze ki azzal háláját, hogy jó lélekkel ajánlja ezt a teát másoknak is.

Csomagja 2, 4, 6 Kor. Próbacsomag 1 K. 5 ilyen próbacsomag 4 korona.

Egy sikeres kurához 2 db. 6 K-ás csomag szükséges, összesen 10 koronáért, bérmentve.

Grundmann P. gyógyszerész

Berlin, S.W. 68. Friedrichstrasse 208.

Rendelő órák 8—7-ig vasárnap is.

Részletli utasítás Grundmann vértisztító teájához.

Grundmann Vulnerál vértisztító teája mint házi szer leg-kezelebben ajánlható mindazoknak, akik kiütés, sömör, közevény, nedvek megromlása, aranyér, vese, hólyag, máj és gyomorbetegségekben, különösen érelmeszesedésben, idegességben, anyagcserezavarokban,

köszvény és csuszban

vagy vértörlésben szenvednek, oly módon alkalmazható, hogy ezen teától egy evőkanálnyit egy csészével felforralunk és szükség szerint reggel vagy este langyosan iszunk.